

LLAVORS

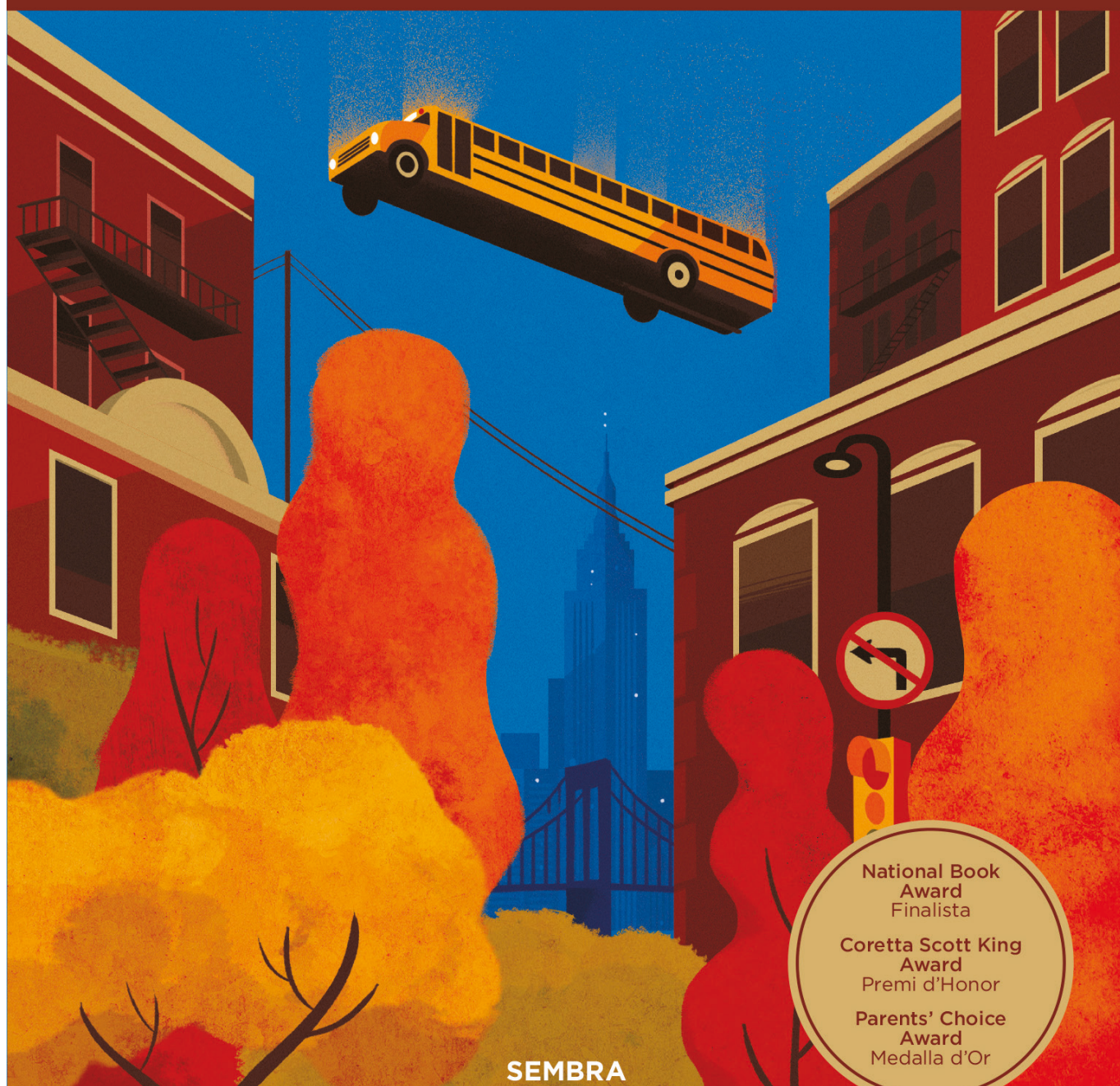

Jason Reynolds

TOT PER L'AIRE

Una història contada en deu cantonades

Traducció de Carla Benet Duran

SEMBRA

National Book
Award
Finalista

Coretta Scott King
Award
Premi d'Honor

Parents' Choice
Award
Medalla d'Or

SEMBRA
LLIBRES

Tot per l'aire
Una història contada en deu cantonades
de Jason Reynolds

125 pàgines
12,50 euros
ISBN: 978-84-16698-55-4

www.sembrallibres.com
T 962567841
C. Real de Gandia, 3
46020 València

som **erativa**

SEMBRA
LLIBRES

L'AUTOR

Nascut a Washington DC i criat a la veïna Oxon Hill, Maryland, Jason Reynolds va trobar inspiració en el rap per començar a escriure poesia. Durant més de vint anys va escriure poesia abans d'escriure la primera novel·la el 2014, *When I Was The Greatest*, que va guanyar el premi Coretta Scott King. Els quatre anys següents va publicar set novel·les més, com la reconeguda trilogia *Track*, que comença amb *Ghost* (2016), finalista del National Book Award, i continua amb *Patina* (2017) i *Sunny* (2018); la novel·la *As brave as you* (2016), guanyadora dels premis Kirkus 2016, NAACP Image i Schneider Family Book; o la novel·la *Miles Morales: Spider-Man* per a Marvel Comics (2017). Posteriorment Reynolds va tornar a la poesia amb *Long Way Down* (2017), una novel·la en vers que reconeguda amb la Menció d'Honor dels premis Newbery i Printz. El 2020 va publicar *Stamped: Racism, Antiracism and You* amb Ibram X. Kendi. Tot per l'aire ha estat un èxit immediat als EUA.

SINÒPSI

Aquesta història havia de començar com ho fan les millors històries. Amb un autobús escolar caient del cel. Però ningú se'n va adonar. Estaven massa atrafegats parlant de mocs, pispant unes monedes, patinant amb l'skate, aprenent a caure, fent-se els valents, planejant una manera d'escapar, fent bromes, xocant-la de mil maneres, untant-se amb crema o trobant un refugi. I, sobretot, tornant cap a casa.

Amb la seva escriptura carregada d'empatia, humanitat i realisme, Jason Reynolds ha esdevingut un dels grans autors de la literatura juvenil nord-americana actual. A *Tot per l'aire* ens colpeja amb una història explicada en deu cantonades d'un barri popular de Nova York. Un relat absolutament divertit i tendre sobre el que passa quan s'acaben les classes.

SEMBRA
LLIBRES

Aquesta és una guia de lectura pensada per estimular la dinamització i la conversa literària sobre el llibre ***Tot per l'aire*** per a bibliotecaris, docents, famílies, etc. És una proposta orientativa, cada mediador pot triar les preguntes que vulgui, fer-les seves, reformular-les amb les seves paraules, crear-ne pròpies... Nosaltres fem una proposta bàsica amb qüestions que creiem que poden ser d'interès per als lectors adolescents (i fins i tot, per als que ja no ho són tant). Perquè puguin reflexionar i parlar sobre el llibre en qüestió, sobre tots els temes que hi surten i puguin connectar-ho amb les seves vivències i experiències.

La majoria de preguntes es basen en el mètode Chambers de conversa literària, que podreu trobar explicat i detallat al llibre següent:

CHAMBERS, Aidan. *Dime. Los niños, la lectura y la conversación*. México: Fondo de Cultura Económica, 2007 (Espacios para la Lectura)

ABANS DE COMENÇAR, UNES PREGUNTES PER A TRENCAR EL GEL...

→ Us ha agradat el llibre? Quines coses us han semblat millor? Què no us ha acabat de convèncer?

→ Era el que us esperàveu? Us imaginàveu una altra cosa?

→ Què és el que més us ha agradat? I el que menys?

→ Heu pogut entendre bé tot el que s'explica al llibre? Les paraules, la història...

→ Què us han semblat els personatges? Us heu sentit identificats o propers a algun d'ells?

→ Hi ha alguna història que us hagi emocionat especialment? I alguna que us hagi fet riure? I que us hagi semblat una injustícia? I sorprès?

→ Penseu que és una obra situada al present? O que pot estar passant perfectament fa 10, 20 o 30 anys?

→ El lloc on ocorre la història és una ciutat dels Estats Units d'Amèrica, però creieu que aquesta història podria passar exactament igual aquí? I en alguna altra part del món?

CAPÍTOL 1

Pàgina 7

Què faríeu si veiéssiu un autobús caient del cel? Us acostaríeu per veure com ha pogut passar? O més aviat fugiríeu d'allà?

Pàgina 13

«Els nois i les noies no poden ser amics.»

→ Esteu d'acord amb aquesta frase?

Pàgina 16

Diuen que no han après res a escola aquell dia. És important a vegades no aprendre res? Fora de classe, fora de l'escola, es poden aprendre coses importants també?

CAPÍTOL 2

Pàgina 18

La senyora Lane, l'orientadora, no vol parlar gaire dels problemes que pateixen els Pelats. Creieu que és necessari parlar amb altres persones de les situacions que patim? Que les escoles han de parlar i donar més suport als alumnes? Que els centres han de ser més humans i centrar-se més en ajudar en els problemes que pugui tenir algú?

Pàgina 19

→ El grup es rapa els cabells per donar suport als seus familiars que pateixen càncer. Què us sembla aquest gest? Faríeu el mateix? Coneixeu iniciatives per a ajudar les persones que pateixen aquesta malaltia? Què faríeu vosaltres per a ajudar a algun dels vostres familiars o amics si estiguessin malalts?

→ «I era això, no el càncer en si, sinó la pressió que posava sobre tot-hom, el que va unir els Pelats.»

Què creieu que vol dir això?

Pàgina 29

Creieu que, malgrat que és per una bona causa, estan estafant la gent amb les llepolies que venen?

Pàgina 32

En Xic fa moltíssimes coses (algunes de bones i d'altres que potser són una mica trampa) per ajudar a la seva mare, això el converteix en bon fill?

CAPÍTOL 3

Pàgina 36

«No et porto a l'escola privada perquè vagis perdent les corbates. T'hi envio perquè siguis capaç de ser tu qui les fabriquis, algun dia!»

→ La Pia somia desperta en aquelles coses que realment li agraden durant les hores de classe sense posar massa atenció al que s'hi explica. Creieu que fa bé en pensar en allò que li agrada durant les classes? O hauria d'estar més participativa i atenta a classe com sembla que vol la seva professora, la senyora Broome?

→ Esteu d'acord amb això que diu la mare de l'Stevie? Si fóssiu la seva mare li haguéssiu dit el mateix o ho haguéssiu plantejat d'una altra manera?

→ En Marcus i els seus amics fan una broma a l'Stevie llençant-li un got d'aigua per a fer veure que s'ha pixat damunt. Per què creieu que en Marcus actua així? Què haguéssiu fet vosaltres si haguéssiu vist aquesta situació? I si fóssiu l'Stevie? Penseu que això es pot considerar *bullying*?

Pàgina 37

«Els nois de les escoles privades han de ser bons per definició.».

Esteu d'acord amb aquesta afirmació?

Pàgina 39

«No em vull ficar en la teva vida, Lydia. T'ho juro. I si em dius que no posi el nas on no em demanen, ho faré. Vull dir, que amb la mort de la Santi i aquesta aquí, ja tinc prou coses al cap. Però no puc seure aquí i fer veure que no me n'adono. I està clar que no faré veure que no em preocupa el que et passi, Lydia. A tu i al Marcus. O sigui que no em queda més remei que preguntar-t'ho: quan penses deixar-lo abans que no et mati?»

Sembla que la mare d'en Marcus té problemes i la Pia intenta ajudar-la. Creieu que fa bé en ficar-se a la seva vida i dir-li el que li diu? O en aquests casos és millor callar?

Pàgina 41

→ Per què creieu que en Marcus no li planta cara a l'Stevie? Per què no li explica a ningú què li passa? Com actuaríeu vosaltres en aquesta situació, si fóssiu les víctimes? I si no hi estiguéssiu implicats de cap manera, però en fóssiu testimonis?

→ L'Stevie i la Pia no coincideixen i, per tant, no es poden disculpar. Però, què creieu que hagués passat si s'haguessin trobat? La Pia hagués pressionat l'Stevie? Ell li hagués explicat els problemes que tenia?

CAPÍTOL 4

Pàgina 48

→ Sembla que la Fatima gaudeix de fer el trajecte de tornada a casa sola, però també recorda molt la vida de quan era petita i tot era més fàcil. Penseu el mateix? Quan éreu més petits tot era més fàcil i ara teniu més responsabilitats i obligacions? Us agrada fer coses en solitud o gaudiu més fent-les amb la família, les amistats, etc.?

→ Creieu que viu massa obsessionada amb tenir-ho tot controlat? És bo tenir fins l'últim detall concretat o és millor improvisar i deixar que les coses surtin soles? Què penseu de les rutines: són necessàries o avorrides? És important que les coses no canviïn mai?

CAPÍTOL 5

Pàgina 54

→ Què penseu del fet que algú gravi una agressió amb el telèfon mòbil: és una cosa útil perquè pot servir com a prova o és millor no gravar i intentar ajudar a evitar l'agressió? Què faríeu vosaltres en aquesta situació?

«[...] el Ty sentia com si els companys de classe l'estiguessin seguint. No assetjant-lo, ni observant-lo de reüll rere les cantonades ni res per l'estil. No. Més aviat evitaven mirar-lo si els ulls es trobaven.»

→ Heu tingut alguna vegada la sensació que té en Ty de sentir-vos sota l'atenta mirada d'algú? Com creieu que se sent en Ty quan el miren: trist, enfadat, angoixat, preocupat...?

Pàgina 55

En Ty és un crack dels videojocs però, tot i que projecta aquesta imatge, en el fons és una persona reservada i, fins i tot, tímida. Creieu que a vegades donem una imatge equivocada? Que associem l'èxit a ser persones fortes, sense pors i sense problemes?

Pàgina 57

Per què algú pot inventar-se una història tan tergiversada sobre el que va passar entre el Ty i l'Slim?

Pàgina 58

En Bryson dona molta importància al petó entre els dos nois o a saber amb quantes noies s'han fet petons. Creieu que aquestes coses són importants? O és més important com se sentin les persones?

Pàgina 59

Què us sembla el suport que dona en Bryson a en Ty quan respon al comentari de l'Slim quan diu que en Ty és gai? Vosaltres com haguéssiu reaccionat a aquesta situació si fóssiu en Bryson? I si fóssiu en Ty?

CAPÍTOL 6

Pàgina 65

Creieu que en Kenzi i en Simeon compleixen estereotips a partir de les seves característiques físiques? Sempre ha de ser així?

- Persona alta: forta, valenta, intimidant
- Persona baixeta: dèbil, poruga

Pàgina 74

En Fredo es burla dels dos nois, però ells no diuen res. Creieu que els agrada? Que està ben fet? O que com es coneixen pot fer bromes sense problema?

CAPÍTOL 7

Pàgina 82

És racional la por que té en Satchmo cap a en Brutus? És normal sentir aquest pànic per alguna cosa?

Pàgina 85

El pla que planteja en Satchmo és bo? Creieu que hauria de demanar ajuda a algun adult per a enfrontar-s'hi?

Pàgina 86

Què creieu que fa en Satchmo? S'acosta a conèixer-lo? El fet que hi hagi un adult que coneix el gos farà que sigui més fàcil per a ell perdre-li la por?

CAPÍTOL 8

Pàgina 97

Per què creieu que no va ningú a l'acte que organitza la Cynthia? Creieu que si la gent sabés el problema que té el seu avi —sembla que no ho saben— hi hagués anat algú?

pàgina 99

Creieu que fa bé en explicar els acudits tot i que ningú rigui o que organitzi un espectacle on no hi vagi ningú perquè sap que, malgrat tot, per al seu avi és important?

→ En algun moment aquest capítol us ha recordat a la història del capítol 2?

CAPÍTOL 9

→ Què us sembla que tota la colla d'amics ajudi en Greg d'aquesta manera? Calia empastifar-lo tant amb tants productes o era millor mostrar-lo d'una manera més natural? Què creieu que acaba passant entre en Greg i la Sara?

DESPRÉS DE LA LECTURA

Un cop hàgiu finalitzat la lectura i hàgiu pogut parlar del llibre, us proposem fer alguna dinàmica a partir del llibre. Podeu dissenyar-la vosaltres o podeu treballar a partir de la proposta següent:

→ Tal com fan els protagonistes de *Tot per l'aire*, feu un petit text descriptiu en què cadascú expliqui què veu i què passa en el trajecte de l'institut a casa.

Autora de la proposta: Marta Cava

Esperem que hages guadit de la lectura
Ens pots seguir a Instagram **@sebrallibres**